

saarede og fangne. Disse Folk ere nemlig blevne sendte hjem fra Fangenskab uden noget som helst Bevis for Saarets Farlighed. Jeg kjen- der saaledes en Mand, som er kommen hjem fra Fangenskab paa Krykker; han blev ved at søge og søge om Understøttelse, men da han skulde skaffe nærmere Oplysninger fra Fangenskabets, varede det saa længe, at han blev saa frist forinden, at han kunde lægge Krykkerne, og han fik da ingen Pension. Nu gaar Manden, der er bleven en ældre Mand, hjemme og kan ingen Ting bestille. Saaledes er det vist gaaet Mange. Jeg er altsaa noget betænkkelig ved Lovforslaget, men jeg antager at, dersom der er god Villie tilstede, baade hos Thinget og Finantsministeren, maatte der vel sagtens kunne findes en Form, man kunne enes om. Det er meget let at forstaa, at Finantsministeren er kommet med Forsla- get, men man skal samtidig være noget for- sigtig med at lægge Hindringer i Veien for virkelig trængende Menneſter og affjære dem fra at erholde Understøttelse. Endnu skal jeg kun tilføie en Bemærkning til, hvad det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) sagde. Jeg er- kjender den Banffelighed der er for Finantsmini- sterens med alle de Lægeerklæringer. Vi kunne jo selv se, at to Mænd kunne være omtrent ens saarede, men den enes Læge er mere bange end den andens for at give sin Mening til Kjende, da han frygter, at hans Dom skal blive underkjendt af en Samling af Læger. Deraf kommer det, at der kan blive truffet forskellige Afgjørelser ved de aldeles ens Tilfælde. Jeg har ikke villet undlade at fremsætte disse Bemærkninger ved Behandlingen af denne meget vigtige Sag, som jeg haaber, at det med god Villie skal lykkes os at komme til et Resultat om.

Summeluhr: Det hænder ofte, naar en Mand indsender Andragende om Invalide- Understøttelse, at Autoriteterne anføre, at de savne tilfrækkelig Bevis for, at Ansøge- rens Svagthed staar i Karsjagsforbindelse med Arigstjænenest. Nærværende Lovforslag giver nogen Borgen for, at den Slags Sa- ger lettere vil kunne ordnes end tidligere. Jeg har ikke Noget mod Lovforslaget i dets Helhed, ja kan delvis, ja næsten helt gaa med dertil, men naar jeg skulde anbefale Lovforslagets videre Fremme, er det rigtig-

nok særlig under Forudsætning af, at den Ændring kommer ind, som det ærede Med- lem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schjøtt) pegede paa, nemlig at den Mand, der finder sig brøstholden ved en trussen Af- gjørelse, kan gaa Rettens Vej og dertil er- holde fri Proces.

Veth: Jeg sagde ikke, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) havde hørt, at jeg ønskede, at Invaliderne i det Hele skulde henvende sig til Domstolene for Fremtiden i Stedet for som nu at henvende sig til Dørrigheden. Jeg sagde, at jeg ønskede, at Invaliderne beholdt den samme Ret som nu til at henvende sig til Domstolene, naar de ikke vare tilfredse med Dørrighedens Afgjørelse. Jeg ansaa det for rigtig, at rette dette, da det viste sig, at det ærede Medlem havde misforstaaet mig, og jeg finder mig nu saa meget mere foranlediget dertil, som det forekommer mig, hvis jeg opfattede det ærede Medlem rigtig, at han ellers tvivrigt i alt Bæsentligt var enig med mig. Da jeg en Gang har faaet Ordet, vil jeg benytte Leiligheden til at udtale mig i Anledning af, hvad der blev sagt af den ærede sidste Taler og tillige af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Schjøtt) nemlig angaaende Be- villiag til fri Proces for Invaliderne. Jeg vil sige, at i de Sager, jeg har haft Leilig- hed til at se, har jeg ikke fundet Anledning til at beklage mig over eller at se, at man kunde klage over, at Autoriteterne vare unvil- lige til at meddele Invaliderne fri Proces, men det er jo en Naadesag, og jeg kan der- for fuldstændig samstemme med de to nævnte ærede Talere i, at det vil være ønskeligt, at Invaliderne faae Ret til at begjære og er- holde fri Proces. Dette vil jo nu saa meget lettere kunne indrømmes, som vi jo i sidste Samling vedtog en Lov, hvor en lignende Ret blev indrømmet under andre Forhold; det er som bekendt Loven angaaende Skadeserstat- ning for Varetægtsarrest. Det er altsaa ikke for i mindste Naade at svække mine Udtalelser om, at jeg ønsker, at der meddeles en lige- frem Ret til at faae fri Proces, naar jeg an- fører, at, dersom man skulde have nogen Betænklighed, dersom der skulde være Tale om en vis Banffelighed, som er opstaaet i Anledning af den i sidste Samling vedtagne